

es van començar a conrear a la regió volcànica. Des de llavors se n'han anat seleccionant genotips, fins aconseguir un llegum de gran qualitat. S'hi inclouen els que es produeixen en uns quants pobles garrotxins, a més del municipi del qual agafen el nom. Així, doncs, s'han convertit en el vintè producte català amb segell europeu de qualitat.

Distinció per a la via del Capsacosta | S'ha declarat Bé Cultural d'Interès Nacional la via del Capsacosta, dins el terme municipal de la Vall de Bianya. És el camí que des de temps remots s'havia fet servir per comunicar els pobles de la muntanya amb els de la plana, i en època romana es va convertir en calçada. Se'n valoren especialment uns trams amb un bon disseny per salvar les dificultats del terreny, amb pendents i zones abruptes, que ara ofereixen un passeig platxerí i d'una gran bellesa, absolutament recomanable a tothom a qui li agradi caminar.

Una nova medalla d'or | Les patinadores d'Olot han aconseguit la novena medalla d'or de patinatge, una fita que no s'havia assolit mai, fet especialment remarcable pel caràcter amateur de totes les esportistes.

EL GIRONÈS

dani vivern

Temporada baixa | Un estiu viciósament calorós —feia 40 anys que no suàvem tant— va deixar-nos a punt de crispació, com si no n'hi hagués prou amb la política. Que també recorda la de fa 40 anys, plena de tensions i d'esperances. Ara, amb algun bisbe valent a l'hora de reflectir el sentir de bona part del poble. Hi ha nous aires a l'Església, i a Girona també bufen. Tot i que el cardenal Amato, que visità Girona amb motiu de la beatificació de tres monges assassinades el 1936, no semblà haver-ho captat, diuen.

Una altra mena d'aires, entre medievals i fantàstics, tenen entre abduït i

>> **Cartell de Temporada Alta.**
Una imatge «pop-ular i una mica pop» segons l'autor de la peça,
Carlos Pazos.
Els dissenyadors d'Elpulpo Studio van fer el cartell.

CARLOS PAZOS

col·lapsat el Barri Vell de la ciutat. Amb el rodatge d'escenes de *Joc de trons*, Girona ja ha assolit de ple la categoria de Cinecittà del segle XXI. Natàlia Molero, polifacètica directora de la Casa de Cultura, n'estaria encantada si ho hagués pogut viure.

Menys fantasiosa i més medieval és la situació d'alguns serveis bàsics. Les inversions en educació, sanitat i serveis públics en general van de baixa a la comarca, com a la resta del país. Amb escoles en barracots i el xicungunya (podríem escriure-ho així, ja que estem en clau integradora) trucant a la porta, confiem encara en la panacea del turisme com a recurs inesgotable. Però l'aeroport de Girona ja no és El Dorado de celtas en busca de *Ducados*, ni de gironins delerosos de sortir a l'esgotada Europa, que prou feina té amb l'allau que li ve al damunt.

A tot arreu patim un sistema econòmic suïcida basat més en l'especulació que en la producció. Però aquí a casa hi hem d'afegir l'estultícia administrativa, capaç d'afogar les empreses amb normes i concursos absurds fins i tot per negociar una partida de bolí-

grafs. I l'estultícia política, entossudida a ficar els autobusos sota el Parc Central. M'ho ha dit un oceller: els conductors de bus que hi han maniobrat en proves afirmen que és com voler atracar el *Titanic* a Tamariu.

Sort que encara hi ha pobles com Celrà, Sant Gregori, Bescanó... en què la il·lusió de fer activitats entre tots i per a tots és ben viva.

Temporada Alta | El festival d'arts escèniques i musicals Temporada Alta, amb més de cent espectacles en cartellera, la més extensa fins ara, compleix 24 anys. El saltenc Salvador Sunyer —director de tota aquesta complexa oferta— en veu satisfet la consolidació internacional: 21 països hi participen amb una quarantena d'obres. El també saltenc i hiperbòlic Josep (Adrià) Puntí hi presenta un nou disc, *La clau de girar el taller*. Respecte al cartell que anuncia el festival aquest any, vull recordar la dita clàssica «la fortuna ajuda els audaçs», però també que hi ha audàcies desafortunades. És una opinió. A veure què hi diuen els estetes locals.